

Javnaðarflokkurin

Alment og privat

Almenna umsitingin er vaks-in seinastu tíðina og hóast tað eru frábøðanir um, at hon ikki virkar eftir ætlan. Ongin ivast tó í, at tey sum starvast innan hesa fýrisitingin, gera sít ít-asta fyrri at røkka einum høg-um og vælvirkanum tænastu-sterðið.

Tað hevur í mong ár verið lasta umsitingini fyrri, at hon ikki røkjur sínar skyldur og tað er nærmast blivin ein kappbjóðing at geva almennu starvsfólkunum skylduna fyrri allar verðsins ólukkur.

Tey sum beinleiðis samstarva við landsstýrið eru ikki nøgd við fýrisitingina og enn truplari týkjist tað at blívið nú landsstýrið er deilt upp í aðalstýri, og sum formaðurin í Starvsmannafelagnum so rámandi segði, at nýggi bygn-aðurin líkjist nærri seks landsstýrum heldur ein eini samlaðari fýrisiting.

Núverandi landsstýrið hevur trýst eina bygnðarbroyting í gjøgnum eftir leisti frá einum »serfrøðingi« uttan at hava neyðuga fýril við hvussu landsstýrið skal virka sum ein eind.

At tað var neyðugt, í ávís-an mun, at fremja bygnðarbroytingar, lagaðar til nýggju stýrisskipanina og til ábyrgd landsstýrismanna, vita vit, men í lótu má staðfestast,

at fyrst og fremst lögmaður hevur ikki havt neyðuga handalagi at samskipa umsitingina soleiðis, at hon virkar sum ein eind.

Javnaðarflokkurin vil virka fyrri, at almenna fýrisitingin virkar væl og at starvsfólk tess ikki framhaldandi verða lögð undir líkt og ólíkt frá landsins fólkavaldi, serliga frá stavnmanni Fólkafloks-ins.

At nakar skal koma sær at spilla út síni egnu starvsfólk, soleiðis sum vit ferð eftir ferð hava verið vitni til, kann Javnaðarflokkurin als ikki góðtaka og fer at berjast fmóti slíkari órímligari og ógrund-aðari viðgerð av í arbeiðandi fólkinum yvirhøvur.

Vit kunnu ikki góðtaka, at hvørki tey í privatarí ella í almennum starvi skulu verða lögð undir ikki at gera arbeiði sít til lýtar.

Álopini á lóntakaran er eitt prógv um vánaliga stýring og partvist vánaligar leiðslur. Ikki tí, tað finnst tibatut priv-at og almenn arbeiðsplass sum hava leiðslur sum duga væl at skipað fyrri og leggja til rættis, og sum eisini duga at motiverað starvsfólk síni til eitt høg og virðiligt tænastu-sterðið.

Tað er alt avgerðandi fyrri eitt arbeiðsplass, at starvs-

fólkin trívast og mennast. At tey verða táknið upp á ráð og at tey kunnu ávirka arbeiðs-gongdina. Grundarsteinurin undir einum og hvørjum virki ella stovni eru starvsfólkini og tess betri umstøður hesi hava at virkað undir, við góð-ari og professionellari leiðslu, tess betri arbeiðsorku fáa vit. Hetta ein dýrgripur sum ikki kann gera upp í krónum og oyrum.

Allir samfelagsborgarar, uttan mun til førleika teirra, eru týðandi aktiv til fram-haldandi at bygja hesa sam-felagið upp og tað er poli-tikkur Javnaðarflokksins fram-haldandi at geva øllum ein aktivan leiklut í samfelag-num.

Vit seta okkum sum fremsta mál, at tað almenna og privata samstarva og í felag leggja ein menningar-politikk sum ókir um okkara vinnuvirksemi, bæði við ver-andi og nýggjum vinnum.

Tað er av stórum týðningi at føroyska samfelagið um-framt fiskivinnuna hevur aðr- ar innlógugevandi vinnur. Ein av hesum vinnum er KT-vinnan. Í hesi vinnu leggja stórir møguleikar fyrri okkum føroyingar at troyta. Føroy-ingar kunnu eina og onnur samfelag fáa týðandi leiklut í hesi skjótt vaksandi vinnu

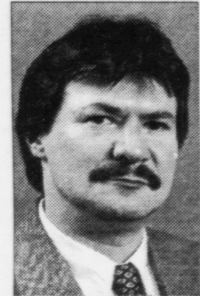

og haraftrat hevur tað ongan týðning hvar á landkortinum Føroyar liggja. Tænastuveit-ingin gjøgnum kunningar-tøknina kennir ikki landa-mørk og føroyingar kunnu veita øllum aljóða samfelag-um tænastur, sum tær hava fyrri neyðuni. Tí er tað av týðningi at tað almenna og privata ganga hond í hond fyrri at leggja felagsætlanir á hesum øki eins og øðrum øk-um.

Eg fari at loyva mær at pá-standa, at ongin framburður á privata vinnuøkinum verður uttan so at tað almenna skapar neyðugu fýrirtýtir fyrri hesum. Bæði við lógar-verki, neyðugum stuðli til fígongdsetan og ráðgeving.

Jákup Danielsen
valevni Javnaðarflokksins

Nýtt hotel Tórshavn

Hotel Tórshavn í Keypp-mannahavn hevur verið nýtt sum sjúklingahotel, tá føroyingar hava verið til sjúkuviðgerð á Ríkis-sjúkrahúsinum. Tá Hotel Tórshavn gjørdist veru-leiki, var hetta eitt stórt framstig at betra um um-støðurnar hjá sjúklíngum og avvarandi. Ongin ivi er um at tá ein er so langt heimanfrá fyrri at leita sær heilsabót, so hevur tað kenst sum balsam fyrri ál-na at kunna verið á Hotel Tórshavn har, aðrir sjúk-lingar, avvarandi og starvsfólk eisini vóru fø-royingar. Hvønn týðning hesar rammur hava havt fyrri betri lekingarmøgu-leikar og umsorgan, eisini tá ongir viðgerðarmøgu-leikar vóru eftir, kunnu flestu teirra, ið hava havt samband við Hotel Tórshavn standa inni fyrri.

Seinastu árinu hevur verið nógv kjak um Hotel Tórshavn. Tey flestu hava alt gott at bera Hotelli-num, meðan onnur ikki hava viljan at skilja, at umstøðurnar eru treytað-ar av teimum fíggar-karm-um, ið skiftandi landsstýri hava veitt starvsfólkunum at arbeiða undir, og at ábyrgdin tí er hjá politiska myndugleikanum í Fø-oyum og ikki hjá starvs-fólki og leiðslu. Mín stóða í hesum máli er, at starvs-fólk, sjúklingar og avvar-andi hava øll víst í verki, hvussu menniskjan er, tá hon vísir sínar bestu síður við umsorgan og solidari-teti.

Tað at brúkarar og starvsfólk hava strekt seg so langt fyrri at hotellið hevur kunna røkt sínar skyldur merkir ikki, at vit kunnu lata eyguni aftur fyrri tí veruleikanum, at tíðin er farin frá Hotel Tórshavn, ið ikki longur er ein naktandi karmur um tann tørv, ið sjúklingar og avvarandi hava.

Hotel Tórshavn var

upprunliga ætlað til at hysa foreldrum og avvar-andi, tá børn og aðrir sjúk-lingar vóru innlagdir til viðgerðar á Ríkissjúkra-húsinum. Seinastu árinu er sjúklingaviðgerðin broytt nógv við at sjúklingar í dag í stóri og stóri mun verða viðgjórdir ambulat and ikki búgva á sjúkrahúsinum. Hetta setir serlig krøv til sjúklingahotel, bæði tí at fólk ikki altíð eru so byrg aftaná við-gerð, og tí at fólk ofta hava brúk fyrri at verða einsamøll við sínum nærmastu. Til serligar við-gerðir krevst at sjúklingar eru avbyrgdir, fyrri ikki at verða smittað av øðrum. Hesar umstøður hevur Hotel Tórshavn ikki á tí støði, ið krevst í dag.

Um Javnaðarflokkurin fær neyðugu undirteikna og kemur í samgongu aftaná valið, so verður farið undir at finna betri eignað sjúklingahotel í Keypp-mannahavn. Hetta kemur at viðføra stóri útreiðslur fyrri landskassan, tí Hotel Tórshavn verður í dag rik-ið óhoyrt bíliga, fyrri undir kr. 400 um dagin, meðan t.d. kostnaðurin á sjúk-lingahotelinum á Ríkis-sjúkrahúsinum er knapp- ar kr. 1000,- um dagin.

Kristian Magnussen
løgtingsmaður

Tey gomlu og óhjálpu

Javnaðarflokkurin harmast um syndarlígu stóðuna hjá fleiri og fleiri gomlum.

Heimarøktarskipanin, sum øll tóku so væl fmóti í síni tíð, bæði tí hon gav fleiri, meiri og minni óhjálpu hjálpu at verða verandi í sínum egna heimi sum longest, er nú so nógv skerd, at fleiri og fleiri kenna seg sera ó-trygg.

Hetta má og skal broyt-ast, tí vit kunnu ikki sum siviliserað tjóð góðtaka, at tey fólk, sum lögdu grund-arsteinin til vælferð okkara, skulu fáa ta løn, at tey, tá á stendur, skulu kenna seg gloymd og for-fjónað av samfelagnum.

Tað kann ikki góðtakast, at ein kona úr Suðuroy, sum hevur børn síni í Havn, skal noyðast í Sand-oyanna fyrri at fáa pláss í hóskandi sambyli. Sjálvsagt skuldi henda kona fingið møguleikan at velja pláss í hóskandi í sambyli í heimaumhvørvinum ella aðrari skipan so nær sínum kærnu sum møguligt.

Heimarøkt

Tað er tí okkara stevna, at munandi verður bót um heimarøktina, so allir borgarar okkara, sum hava tað fyrri neyðini, verða tryggjaðir naktandi hjálpu røkt alt samðgerið.

Sambyli

Tey, sum heldur velja at fara í sambyli, skulu fáa møguleika til tað. Tilbø-ðið skal ikki vera okkurt hissini onkustaðni í landi-num, men sambylispláss í tí um hvørvi, har tey kenna seg best.

Røktarheim

Framvegis vera tað nøkur, sum ikki fáa naktandi røkt heima ella í sambylum. Hetta eru fólk sum vegna ellisbrenk síni hava tað best á røktarheimi, tí skulu vit ikki helma í, men útbýggja røktarheimini, tí pláss ikki er fyrri teimum.

Sjálvsvirðing/virðing fyrri øðrum

Tað fólk, sum ikki hevur av virðing fyrri teimum, sum undan fóru og teimum, sum ikki fingið møguleikar, tí andligu ella líkamligu evnini ikki rúkk, er ein tjóð uttan sjálvsvirðing.

Hetta eiga allir føroy-ingar at leggja sær í geyma.

Ein aktvøða fyrri Javn-aðarflokkinum tryggjar gámulum og óhjálpu, samulig kor í heimaum-hvørvinum.

Hans Jørgensen
valevni Javnaðarflokksins í Vágum

Hvat fyrri eitt samfelag ynskja vit?

Samfelagið hevur altíð havt mín stóra áhuga, tá eg havi bjóða meg fram sum valevni fyrri Føroya Javnaðarflokk, er tað tí hesin spurningur er komin til mín aftur og aftur, hvat er tað fyrri eitt samfelag vit fáa? Tá man hoyrir hvat teir borgarlígu tosa um, at skatturin skal lækkast, lön-imnar skulu eisini lækkast.

Skuldin er tann sama, so tað má blíva at man skal sjálvur gjalda fyrri alt.

Vit eru einans ca. 44.000 fólk í Føroyum, skal tað verða livandi hjá okkum, mugu vit hava eitt samhalds-fast samfelag.

Spurningurin er hvat fáa vit fyrri okkara skattakrónur?

Ella skulu vit hava skatta-lætta?

Og privatiserað allar al-mennar stovnar, tí so skulu vit sjálvi gjalda fyrri at fara á sjúkrahús? Skúlan til børn-ini? Umsorganin fyrri eldri og óhjálpu? Ongar dagpen-gingskipan? Vit hava ikki givið øllum kvinnum loyvið til barsilsorlov. Her hugsi eg um tann privata arbeiðs-markeðin og kvinnur undir útbúgving eru sleptar uppá fjall um tær fáa eitt barn undir útbúgving. Og nógv annað sum ikki er tíð at nevna nú!

Sum gongur er nú er tað ein slík midsavnan í fer fram, At tað verður rópt neyðarróp

úr Havn, tí tað er ikki pláss fyrri øllum, er tað hetta sam-felag vit ynskja, Vit gloyma at vit eru eitt oyggjaland.

Føroyar verða fátækari, fjóldin av føroya fólkið verður fátækari, um vit halda fram við hesum, tí um tað ikki verður gjørt livligt úti um oyggjarnar, so verður virk-semið at minka alt meira.

Skulu vit hava eitt oyggja-samfelag, so má man hava eina almenna samferðslu.

Tey gomlu og óhjálpu skulu hava sømilig kor, møguleikar til heimarøkt alt samðgerið, sambyli, og røktarpláss har tað er neyð-ugt. Félagspensiónin skal hækkað og samhaldsfasti skal fáast at virka so tað út-

gjaldi kann hækkað.

Fólk við skerðum arbeiðs-møguleikum, skulu hava hjálpu til endurútbúgving.

Karents dagar hjá ar-beiðandi skulu strikast, so man ikki skal verða noyðdur at fara sjúkurl til arbeiðis, tí man ikki hevur ráð at missa ein dag.

Stuðulin til lesandi er upp-etin av inflatiónini, hesin má hækkað tað skal verða hugur og evnir sum gera av hvat tey ungu velja, ikki ráðini. Tað hevur man særð nókt til. Ein invsting í ungdómin er ein góð invsting, sum kemur øllum samfelagnum tilgøðar.

Teir almennu stovnar sum ikki tana endamálinum, skulu fáast at virka so brú-arin fær mest nýttu. Har er

tað ikki arbeiðsfólki, men leiðslur sum mugu broytast.

Um hetta skal bera til so skal ein ábyrgdarfullur fíggar-politikkur rekast, politikk-ar skulu leggja eina lang-tíðarætlan, at endurnýggja okkara fiskiskippafloata, sum er naktandi tí tað rávøru-grundarlag, sum vit nú eina-ferð hava atgongd til við ein-gangsstuði.

Undirgrundin og fiskiríki-dømið skal verða ogn Føroya fólks.

Um tit hava sumu áskoðan sum eg, eri eg ikki bangin fyrri at taka við ábyrgd.

Jancy Olsen